Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – Javaslat európai parlamenti és tanácsi határozatra – A több tagállam által indított közös balti-tengeri kutatási és fejlesztési programban (BONUS-169) való közösségi részvételről

(COM(2009) 610 végleges – 2009/0169 (COD))

(2011/C 18/20)

Főelőadó: **Daniel RETUREAU**

2009. november 12-én a Tanács úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 169. cikke és 172. cikkének (2) bekezdése alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

Javaslat európai parlamenti és tanácsi határozatra a több tagállam által indított közös balti-tengeri kutatási és fejlesztési programban (BONUS-169) való közösségi részvételről

COM(2009) 610 végleges – 2009/0169 (COD).

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság Elnöksége 2009. december 15-án megbízta az „Egységes piac, termelés és fogyasztás” szekciót a bizottsági munka előkészítésével.

A munka sürgősségére való tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2010. április 28–29-én tartott 462. plenáris ülésén (a 2010. április 29-i ülésnapon), az eljárási szabályzat 57. cikkének alapján főelőadót jelölt ki Daniel RETUREAU személyében, továbbá 140 szavazattal 4 ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. **Következtetések és ajánlások**

1.1 A Balti-tenger jelentős kihívások színhelye: egyrészt érinti az éghajlatváltozás és az emberi tevékenységek okozta környezetszennyezés, másrészt a tőle függő munkahelyek jellege és száma miatt a gazdasági és társadalmi tevékenységek szempontjából stratégiai térség. Megőrzése kulcsfontosságú a jelenlegi és jövőbeli generációk számára, és a rá vonatkozó döntéseket a körülötte fekvő államokkal, valamint ezek lakosaival közösen kell meghozni.

1.2 Az nem szerepel a javaslatban, hogy az érintett szektorok nemzeti és európai szociális partnereit bevonják-e a konzultációba, amelyet a BONUS konzorciuma az érdekeltek körében végez. Az EGSZB ennek egyértelmű kinyilvánítását sürgeti.

1.3 E konzultációs platformok és az ágazati kutatási fórum irányítási rendszerében a civil társadalmi szereplőknek – mindenekelőtt az érintett európai és nemzeti szociális partnereknek – is részt kell venniük, és a társadalomtudományi kutatókat mozgósító BONUS-169 program kutatási és fejlesztési projektjeinek keretében olyan kutatásokat kell végezni, és olyan lépéseket kell tenni, amelyek figyelembe veszik a munkahelyek és készségek kezelésének folyamatában részt vevő érdekelt felek álláspontját a programmal összefüggő ágazatokban.

1.4 A fenntartható fejlődésről szóló hatásvizsgálatok (FFHV, vagy angol rövidítéssel SIA) hasznos, hatékony eszközt jelenthetnének, amelyek megkönnyítik a BONUS-169 program keretében tervezett projektek kiválasztására és megvalósítására vonatkozó döntést, továbbá e vizsgálatoknak figyelembe kellene venniük a fenntartható fejlődés három vetületét azáltal, hogy a civil társadalom számottevő, e három dimenzióhoz méltó mértékű szegmensét bevonják a folyamatba.

1.5 Meg kell azonban állapítanunk, hogy a Bonus-169 program keretében végzett hatáselemzés – mindenekelőtt a szociális és foglalkoztatási dimenzió figyelembevételével kapcsolatban – hiányosságokat mutat, annál is inkább, mivel a civil társadalmi szereplők (többek között a szakszervezetek és az európai szociális partnerek) nem vettek részt a program kidolgozásában.

1.6 A civil társadalmi szereplők részvétele legalább kétféle intézkedés révén szervezhető meg:

a) ha javítják az információk terjesztését, gyűjtését és a Bonus-169 programban érintett civil társadalmi szereplők hozzájárulásainak elemzését, valamint a visszajelzési mechanizmusokat. Ehhez biztosítani kell valamennyi érintett civil társadalmi szereplő – köztük az európai szociális partnerek – hozzájárulásainak elismerésére és felhasználására vonatkozó átláthatóságot, és megfelelő visszajelzésről kell gondoskodni;

b) ha az érintett civil társadalmi szereplők – köztük az európai szociális partnerek – által felvetett kérdések tartalmát felhasználják a vitákban és elemzésekben. A kihívás egy olyan folyamat javaslásából állna, amely kézzelfoghatóan hat a Bonus-169 program kidolgozására és megvalósítására, és figyelembe veszi a fenntartható fejlődés 3 (környezeti, társadalmi és gazdasági) vetületét.

1.7 Az EGSZB ismételten támogatásáról biztosítja a programot, annak finanszírozási szabályaival együtt, amelyek a Bonus-169 részére új, specifikus eszközöket igyekeznek folyósítani, és nem csak meglevő eszközök kiutalását célozzák, hacsak nem az elérni kívánt céloknak különösen megfelelő kutatási eszközökről van szó, ezeket ugyanis – meghatározott időre és korlátozott költségvetési kerettel – teljességgel e célokra fordítanák.

1.8 A balti-tengeri kutatást az indokolja, hogy e tengert jelentős számú olyan tagállam veszi körül, amelyet érint az ipari kor során kialakult – és jelenleg is folytatódó – erőteljes környezetszennyezés, amelynek nyomán a Balti-tenger a világ egyik legszennyezettebb nagy víztömegévé vált, és számos ipari és kisipari tevékenység veszélybe került, ugyanis a népesség és a tevékenységek döntő része a partvidéken összpontosul. Az EGSZB véleménye szerint valamennyi érintett országnak – szükség esetén az Orosz Föderációnak is – részt kellene vennie a kutatásban, és közre kellene működnie ebben, figyelembe véve lehetőségeiket, valamint a ritkán lakott országok és az EU-n kívüli országok tényleges helyzetét.

2. **Az Európai Bizottság javaslatai**

2.1 Az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó 2006. december 20-i hetedik keretprogramja a következő négy nagy tevékenységi tengely körül határozza meg a 2007–2013-as időszakra szóló regionális iránymutatásokat: „Együttműködés”, „Gondolatok”, „Személyzet” és „Kapacitások”.

2.2 A több tagállam által indított közös balti-tengeri kutatási és fejlesztési programban (BONUS-169) való közösségi részvételről szóló 2009. október 29-i európai parlamenti és tanácsi határozat ezt a keretet a balti-tengeri problémákra alkalmazza, és meghatározza a projekt céljait és a megvalósítás finanszírozásának részleteit.

2.3 Célkitűzéseinek elérése érdekében a BONUS-169 végrehajtására két külön szakaszban kerül sor:

a) egy kétéves stratégiai indító szakaszban, amelynek során megfelelő konzultációs platformokat hoznak létre az érdekeltek aktív bevonása érdekében, elkészítik a kutatások stratégiai menetrendjét, valamint tovább bővítik és fejlesztik a pontos végrehajtási módozatokat;

b) továbbá egy legalább ötéves végrehajtási szakaszban, amelynek során legalább három közös pályázati felhívást hirdetnek meg azoknak a stratégiai irányultságú BONUS-169 projekteknek a finanszírozására, amelyek kifejezetten a kezdeményezés célkitűzéseivel foglalkoznak.

2.4 A témáknak a BONUS-169 stratégiai kutatási menetrendjéből kell származniuk, a lehető legnagyobb mértékben tiszteletben kell tartaniuk az elfogadott ütemtervet, és le kell fedniük a kutatási, technológiafejlesztési, képzési és/vagy terjesztési tevékenységeket.

2.5 A BONUS-169 projekt egyik első szakasza a széles körű nyilvános konzultációból állt. Weblapot hoztak létre erre a célra, hatáselemzéseket végeztek, és kikérték az NGO-k véleményét. E konzultációk szükségesek voltak, és a projektek megvalósítása során folytatni kell őket. Az említett civil társadalmi szereplőknek részt kell venniük az alapok kezelésének ellenőrzésében és a projektek alakításában ezek megfelelő megvalósítása érdekében, hogy többet és eredményesebben fektessenek be a növekedést és a munkahelyteremtést szolgáló tudásba, ([1]) ahogy ezt a felülvizsgált lisszaboni stratégia ajánlja Az Európai Parlament és a Tanács 2009. október 29-i határozatának 5. cikke kimondja, hogy a BONUS-169 kezelésével megbízott BONUS EEIG a Közösség nevében eljáró Európai Bizottságnak tartozik beszámolási kötelezettséggel. A 13. cikk értelmében az Európai Bizottság a BONUS-169 keretében végzett tevékenységek értékelésének következtetéseit megküldi a Parlamentnek és a Tanácsnak. Az EGSZB tehát csak az utólagos ellenőrzés lehetőségével rendelkezik, és nincs módja arra, hogy véleményeket dolgozzon ki a BONUS-169 projektek megvalósulásáról.

2.6 Az I. melléklet 1. pontja meghatározza a BONUS-169 célkitűzéseit. A d) pont ugyan kimondja, hogy a BONUS-169 „megfelelő konzultációs platformokat állít fel az érdekeltek számára, beleértve az érintett ágazatok képviselőit is”, ám egyetlen célkitűzés sem szól a projekt társadalmi-gazdasági céljairól, sem a balti-tengeri térség foglalkoztatási helyzetének alakulásával kapcsolatos jelentőségéről.

2.7 A II. melléklet igen lényeges, mivel rendelkezik a BONUS-169 projekt irányítási szerveiről. A 4. pont tanácsadó testület létrehozását mondja ki, amely nemzetközi elismertségű kutatókból, továbbá az érdekelt feleknek, valamint a civil társadalom ezen ágazatokban érdekelt szervezeteinek a képviselőiből áll. A munkavállalók és a munkaadók, NGO-k és szövetségek képviselői ebben a keretben jutnak beleszólási, ellenőrzési és javaslattevési joghoz a BONUS-169 projekttel kapcsolatban.

2.8 Hosszú távú programról van szó, amelynek időtartama megegyezhet bizonyos közös intézkedések végrehajtásának időtartamával.

2.9 A határozat 12. preambulumbekezdése kimondja, hogy „a BONUS-169 kezdeményezés több, vonatkozó közösségi kutatási programmal is egybevág számos, az ökoszisztémára nézve halmozott hatással járó olyan emberi tevékenységet illetően, mint a halászat, az akvakultúra, a mezőgazdaság, az infrastruktúra, a közlekedés, a kutatók képzése és mobilitása, valamint egyes társadalmi-gazdasági kérdések.”

2.10 A program két szakaszra osztása minden bizonnyal lehetővé teszi annak biztosítását, „hogy az eredmények a gazdasági ágazatok széles körében hatékonyan hasznosíthatók és alkalmazhatók legyenek a szakpolitikai irányításban és az erőforrás-gazdálkodásban”.

([1]) COM(2009) 610 végleges, 1.4. pont.

2.11 Az esetleges gazdasági, környezeti és társadalmi hatások értékelésével kapcsolatban a hatáselemzés a gazdasági és társadalmi következményeket szintén megemlíti (a társadalmi és környezeti vonatkozások tekintetében mindazonáltal rendkívül általános 5. pontban). Bizonyos megoldások révén „támogatni lehetne más gazdasági ágazatokat – amilyenek a tengeri infrastruktúrák, bányák, szélerőmű-parkok, közlekedés, halászat, olaj-, földgáz- vagy távközlési társaságok –, abban, hogy a környezetet és az ökoszisztémát jobban tiszteletben tartó viselkedési formákat tegyenek magukévá." Az elemzésnek ez a pontja roppant hiányos (kidolgozatlan), de világosan jelzi az általános irányt, amelyre a program stratégiai szakasza támaszkodik majd.

2.12 Az EEIG BONUS által kiválasztandó és megvalósítandó három projektnek feltétlenül tekintetbe kell vennie, hogy az éghajlatváltozás milyen társadalmi-emberi kihívásokkal jár a Balti-tenger part menti övezeteiben. Többek között a népesség elvándorlásához is vezethet, ami társadalmi következményekkel jár majd, és kihat a foglalkoztatásra. Mindezt célszerű előre jelezni, ahogy erre az EGSZB 2009. október 13-i, *A part menti régiók fenntartható fejlesztése* című saját kezdeményezésű véleménye figyelmeztet. Lehetséges, hogy bizonyos ágazatok, így a halászat és a tengeri közlekedés munkaügyi jogszabályai változni fognak. Az Európai Bizottságnak tekintetbe kell vennie ezeket a tényezőket, és a projektek értékelése és orientációja során képzési és átképzési dimenzióról is gondoskodnia kell, a civil társadalmi szereplők és az EGSZB segítségével.

2.13 Az EU közvetlen kapcsolatban áll majd a BONUS EEIG-vel, a finnországi Helsinkiben létrehozott Balti Szervezetek Tudományfinanszírozási Hálózatával, a BONUS-169 program kijelölt végrehajtási struktúrájával, amely a közösségi hozzájárulás és a tagállamok készpénz-hozzájárulásainak felosztását, szétosztását, ellenőrzését és a felhasználással kapcsolatos beszámolási kötelezettségek teljesítését végzi majd.

2.14 A BONUS-169 irányítását a BONUS EEIG végzi a titkársága révén. A BONUS EEIG a következő struktúrákat állítja fel a BONUS-169 céljaira: irányítóbizottság, titkárság, tanácsadó testület, ágazati kutatási fórum és a projektkoordinátorok fóruma.

2.14.1 A tanácsadó testület az irányítóbizottságot és a titkárságot segíti. Kiemelkedő, nemzetközi elismertségű kutatókból, az érdekelt felek képviselőiből áll, ideértve például az idegenforgalom, a megújuló energiák, a halászat és akvakultúra, a tengeri közlekedés és a biotechnológia ágazati képviselőit, a technológia-szolgáltatókat, valamint az ipar és a civil társadalom ezen ágazatokban, az egyéb integrált balti-tengeri kutatási programokban és más európai regionális tengerekben érdekelt szervezeteit.

2.14.2 Független tanácsadást, iránymutatást és ajánlásokat nyújt a BONUS-169-hez kapcsolódó tudományos és szakpolitikai kérdésekben. Tevékenységének részét képezi a BONUS-169 céljaival, prioritásaival és irányításával, a BONUS-169 teljesítményének erősítésével, kutatási eredményei átadásával és minőségével, kapacitásépítésével, hálózatépítésével és a BONUS-169 célkitűzéseinek elérésére irányuló munka helytállóságával kapcsolatos tanácsadás. Segítséget nyújt a BONUS-169 eredményeinek felhasználásában és terjesztésében is.

2.14.3 Ezen túlmenően a BONUS tanácsadó testülete – amely az érdekelt felek körét tömöríti, ilyenek például a HELCOM, az ICES, a DG MARE, a WWF és a Finn Gazdaszövetség – szintén központi szerepet játszott a BONUS-169 tudományos tervének és végrehajtási stratégiájának előkészítésében.

2.15 A BONUS-169 átdolgozott vázlatos kutatási menetrendje, amelyet 2009 júniusában nyújtott be a Kutatási Főigazgatóságnak, lényegében az eredeti BONUS-169 kezdeményezés keretében végzett munkán és konzultációkon alapul.

2.16 A program stratégiai szakaszában várhatóan az érdekelt felekkel átfogó és a stratégiai célokkal összhangban lévő konzultációra kerül sor, amely más jelentős ágazatok – a mezőgazdaság, a halászat, az akvakultúra, a közlekedés és a vízgazdálkodás – érdekelt feleit szólítja meg.

2.17 Az érdekeltek konzultációs platformjai

2.17.1 A BONUS-169 érdekelt feleiről helyi, nemzeti, regionális és európai összefüggésben készített átfogó elemzés alapján az érdekelt felek konzultációs platformjait és mechanizmusait azzal a céllal kell létrehozni, hogy fokozódjon és intézményesüljön az összes érintett ágazat érdekelt feleinek bevonása a kritikus hiányosságok feltárása, a kutatási témák elsőbbségeinek megállapítása és a kutatási eredmények hasznosítása érdekében. Magában foglalja a kutatók részvételét – beleértve az egyéb fontos, a tengerrel nem összefüggő természettudományok, társadalom- és közgazdaságtudományi tudományágak kutatóit – a stratégiai kutatási menetrend kidolgozásához szükséges multidiszciplinaritás, stratégiai jövőkép és kutatási prioritások biztosítása érdekében.

2.17.2 Állandó testület formájában létre kell hozni az ágazati kutatások fórumát (a balti-tengeri ökoszisztémák kutatásával és igazgatásával foglalkozó minisztériumok és más szereplők testületét), amely a program tervezésének és eredményeinek, valamint a felmerülő kutatási igényeknek a döntéshozatal szempontjából történő megvitatásáért felelős program támogatására szolgál. Ez a fórum elősegíti és előmozdítja a pánbalti kutatási együttműködést, beleértve az infrastrukturális kapacitások közös használatát és tervezését, segít a kutatási igények meghatározásában, előmozdítja a kutatási eredmények felhasználását és elősegíti a kutatások finanszírozásának integrációját.

2.18 A fenntartható fejlődéssel kapcsolatos hatásvizsgálatok kihívásai

2.18.1 A fenntartható fejlődésről szóló hatásvizsgálatok (FFHV, vagy angol rövidítéssel élve SIA) olyan alapvető politikai eszközt alkotnak, amellyel felmérhető, hogy a politikák és intézkedések milyen következménnyel járnak a fenntartható fejlődés három (gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi) pillérére nézve.

2.18.2 Ezek az FFHV-k, amelyeket az Európai Bizottság főként a kereskedelmi megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalások keretén belül (valamint kevésbé formális módon a REACH európai rendelet és az éghajlati és energiaügyi intézkedéscsomagról szóló irányelvek elfogadásával kapcsolatos tárgyalások keretében) végzett és használt eszközként, komoly lehetőséget jelentenek a civil társadalom szereplőivel folytatott konzultációt, illetve álláspontjaiknak és követelményeiknek a figyelembevételét tekintve.

2.18.3 Az FFHV-k támogatására mutatók egész arzenálját állították össze, amely tartalmazza:

— a gazdasági pillérhez a Világbanknak és az ENSZ fenntartható fejlődéssel foglalkozó bizottságának (CSD) mutatóit,

— a szociális pillérhez (a tisztességes munkát is ideértve) a CSD (az ENSZ fenntartható fejlődéssel foglalkozó bizottsága) és az ILO mutatóit,

— a környezetvédelmi pillérhez pedig az ENSZ Környezetvédelmi Programjának (UNEP), az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek és a CSD-nek a mutatóit.

2.18.4 Az Európai Bizottságnak az FFHV-król szóló egyik közleménye ([2]) a hatásvizsgálatok átfogó keretét vezette be az Európai Bizottság összes cselekvési területén, különösen a kereskedelmi tárgyalások és megállapodások tekintetében. 2006 márciusában a Külkereskedelmi Főigazgatóság módszertani útmutatója formalizálta az Európai Unió és a harmadik országok közötti kereskedelmi megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalásokra és a megállapodások végrehajtására irányuló FFHV-ket.

2.18.5 Ezeket az FFHV-ket a civil társadalmat képviselő legfontosabb szereplőkkel folytatott konzultációkban eszközként lehet felhasználni.

3. **Általános megjegyzések**

3.1 2009-ben az EGSZB úgy vélte, hogy egyszerűsíteni kellene az előirányzott irányítási módszert. A Makrorégiók közötti együttműködés – A balti-tengeri stratégia más európai makrorégiókra való kiterjesztése című feltáró véleményében ([3]) továbbá egy Balti-tengeri Civil Társadalmi Fórum létrehozását javasolta a stratégia végrehajtásával kapcsolatos nyilvános vita elősegítése és a közvélemény felvilágosítása érdekében.

3.2 A makroregionális szintű kormányzási folyamatokban igen fontos a projektekről való tájékoztatás és a projektek hatásvizsgálatainak elvégzése a lakosságra és a foglalkoztatásra nézve. Össze kell fogni és határokon átnyúló hálózatokba kell szervezni a különböző tagállamokban működő társszervezeteket: a szakszervezeteket, a fogyasztóvédelmi szövetségeket, valamint a helyi jótékonysági egyesületeket, hogy a balti-tengeri térség társadalmi-gazdasági problémáival egy hozzáértő civil társadalom tudjon szembenézni. A kutatási projekteknek a lakosság és a munkavállalók hasznára kell válniuk. Fel kell mérni a képzések alakulására vonatkozó igényeket, különös tekintettel azokra a fejleményekre, amelyek a térségben az erőforrások és az éghajlati felmelegedés jelenlegi állásából kiindulva várhatók a közeljövőben.

3.3 A közlemény I. mellékletének az érdekelt felekről szóló 2.2.2. pontja – azon túl, hogy a kutatók részvételére helyezi a hangsúlyt – nem fejti ki, hogy milyen jellegű érdekelt felekről is van szó. Ebben a pontban meg kellene említeni, hogy a civil társadalomnak fontos feladata van az érdekeltek platformjainak létrehozásában, és ki kellene térni az EGSZB európai szociális partnereinek hasznos szerepére, valamint az európai ágazati társadalmi párbeszédet folytató, a BONUS-169 programban érintett bizottságokra.

3.4 Az európai szociális partnerek hasznos közreműködését el kellene ismerni a BONUS-169 program irányítási rendszerében.

3.5 A szociális és civil partnerek szerepének optimalizálása végett a konzultációs platformok munkájával kapcsolatos képzéseket kellene szervezni a partnerek képviselői számára, és erre külön költségvetési keretet kellene elkülöníteni.

4. **Kiegészítő megjegyzések**

4.1 A szóban forgó program a Balti-tenger szennyezettségének csökkentésére irányuló kutatások fellendítését, valamint a kutatók nemzetközi koordinálását szolgálja.

4.2 Világosan látszik tehát, hogy ennek a kutatási programnak igen közvetlen kihatásai vannak a következőkre:

— a medence gazdaságára és iparára,

— az ágazatok (ágazatokon belüli és ágazatok közötti) alakulására,

— a szükséges munkahelyekre és szakképességekre, és idővel esetleg arra is szükség lehet, hogy egyes munkavállalók szakmát váltsanak, vagy legalábbis alaposan megváltoztassák a meglévőt.

4.3 Az EGSZB az alábbiakban a következő kettős cél érdekében tesz javaslatokat:

— hogy a BONUS-169 program vegye figyelembe a társadalomra és a szakmákra gyakorolt hatásokat, az új kompetenciákra való igényt, valamint azt, hogy számos, jelenleg elterjedt szakképesség már elavult, és lehetőség szerint ezeket a hatásokat előzetesen mérjék fel (előrejelzés, valamint bizonyos népességcsoportok új szakmákba való áthelyezésére irányuló intézkedések révén);

— hogy a kedvező hatások előmozdítására és a kedvezőtlenek enyhítésére irányuló intézkedéseket a civil társadalommal együttműködve alakítsák ki.

([2]) COM(2002) 276 végleges.
([3]) HL C 318., 2009.12.23., 6. o.

4.4 A fent említett két célkitűzés megvalósítása végett kettős javaslatot teszünk:

a. teljes mértékben be kellene vonni a gazdasági és társadalmi képviselőket,

b. a hatásvizsgálatot nem az Európai Bizottság belső hatásvizsgálati modellje alapján kellene elvégezni, hanem az FFHV-k mintájára (sőt, még azokat is némileg feljavítva).

4.4.1 A gazdasági és társadalmi képviselőket teljes mértékben be kellene vonni – (a)

— be kell vonni Európa és a „részt vevő országok" (lásd fentebb) szociális partnereit az ágazati kutatási fórumba,

— ugyanakkor pontosítani kell, hogy az érdekeltek konzultációs platformjait illetően milyen „konzultációs mechanizmusokról" van szó: ha csupán internetes kapcsolattartásról és időszakos tájékoztatásról, azzal semmit sem érünk el, ugyanis:

  — a túl sok különböző hang csak hangzavart okoz – a „társadalom hangjának" szervezettnek kell lennie,

  — javasolhatjuk, hogy a szociális és gazdasági partnerek alakítsanak ki egy kis létszámú munkacsoportot, amely közösen, összehangoltan működik, és a kutatók hangját kiegészítő közös hangot képviseli;

  — még tovább menve azt is javasolhatjuk, hogy ez a munkacsoport legyen a hatásvizsgálat kidolgozásának referense (vegyen részt a vizsgálat irányítási bizottságában), és nyújtson be konzultációs alapú véleményt az Európai Bizottságnak. Gondoskodni kell továbbá a hatásvizsgálatról való tájékoztatásról is: a „részt vevő országokban" nyilvánosságra kell hozni a vele kapcsolatos beszámolókat.

4.4.2 A hatásvizsgálatot nem az Európai Bizottság belső hatásvizsgálati modellje alapján kellene elvégezni, hanem az FFHV-k mintájára – (b)

— a hatásvizsgálatból ki kell tűnnie, hogy a fenntartható fejlődési szempontok valódi hatásvizsgálatáról van szó, amely magában foglalja a társadalmi, gazdasági és környezetvédelmi szempontokat,

— különösen nem szabad megfeledkezni a gazdasági és ipari szerkezetváltozással, illetve a foglalkoztatásban bekövetkező változásokkal kapcsolatos szempontok figyelembevételéről – a tanulmány például a következő elemeket is tartalmazhatná:

  — a térségben a különböző szakmák eloszlásának térképét,

  — felsorolást a veszélyeztetett szakmákról (amelyek eltűnhetnek), illetve azokról a szakmákról, amelyek a különböző kutatási menetrendektől függően erős fejlődésnek indulhatnak,

  — a kompetenciafejlesztés lehetőségeinek számbavételét: a tudásszinteket, az új tudás és szakismeretek elsajátításának lehetőségét, a helyi oktatási és képzési lehetőségek meglétét,

  — az átalakult és jövőbe tekintő iparágakkal kapcsolatos munkahelyek számbavételét.

— Ezekkel az elemekkel lehet egy területi szintű előrelátó munkahely- és kompetenciagazdálkodást [4] előkészíteni, és nem szabad, hogy ezeket a kutatók maguk között, a valóságtól elzárva alakítsák ki.

Kelt Brüsszelben, 2010. április 29-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság elnöke

Mario SEPI

[4] Az előrelátó munkahely- és kompetenciagazdálkodás lehetővé teszi, hogy jobban fel lehessen mérni a kompetenciáknak a munkahelyekhez való igazítását, hogy a technológiai és gazdasági változások következményeihez jobban lehessen alkalmazkodni, hogy a verseny, a szervezett képzés és a munkavállalói kompetenciafejlesztés szempontjait jobban össze lehessen hangolni, hogy a pályafutásokat jobban lehessen kezelni, hogy a kockázatok és bizonytalanságok költségei csökkenjenek, valamint hogy a szükséges átmenetet elősegítő intézkedések nagyobb választékban és jobb ütemezéssel álljanak rendelkezésre. (Forrás: francia nyelvű Wikipédia).